Lieta Nr.C13072914
Lietvedības Nr.C-0312-15

A I Z M U G U R I S K

Latvijas Republikas vārdā
Dobelē 2015.gada 28.maijā

Dobeles rajona tiesa
tiesnese I.Kovaļova
ar tiesas sēdes sekretāri M.Krūzi,

piedaloties prasītājas AS „DNB banka" pilnvarotā pārstāvja SIA "Impero Lex" pārstāvei /pers. E/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS „DNB banka" prasībā pret /pers. F/, /pers. G/ un /pers. H/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 4.decembrī prasītāja AS „ DNB banka", pamatojoties uz Civillikuma 1., 5., 1278., 1280., 1286., 1309., 1319., 1587., 1651.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1754., 1755., 1756., 1757., 1764., 1765., 1775., 1779., 1934., 1943.pantu, 1946.panta pirmo daļu, Dobeles rajona tiesā cēlusi prasību pret atbildētājiem /pers. F/, /pers. G/ un /pers. H/ par parāda piedziņu, lūdzot piedzīt no /pers. F/ par labu prasītājai no 2008.gada 04.jūlija Kredīta līguma Nr.3538/8H02 izrietošo parādu EUR 35 656,22 apmērā, ko veido pamatsumma EUR 32 846,17, līgumiskie procenti par aizdevuma lietošanu EUR 2 153,13 un samazināts līgumsods EUR 656,92, kā arī zaudējumus par apdrošināšanu EUR 190,64 apmērā un visus tiesas izdevumus, tai skaita samaksāto valsts nodevu EUR 1 320,52, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 10,96; piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. F/, piedzīt no /pers. H/ naudas līdzekļus, kādi nepieciešami pilnīgai parāda un tiesāšanās izdevumu dzēšanai; atzīt AS DNB banka tiesības realizēt ieķīlāto nekustamo īpašumu - dzīvokļa īpašumu Nr.13, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./numurs/, nepārsniedzot reģistrētas hipotēkas apmēru, noteikt prasītājas tiesības saņemt no 2014.gada 26.jūnija no /pers. F/, bet piedziņas neiespējamības vai nepilnīgas piedziņas gadījumā - no /pers. H/ likumiskos procentus - 6% gada no nesamaksātas pamatsummas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar 2008.gada 4.jūlija Kredīta līgumu Nr.3538/8H02 /pers. F/ AS DnB NORD Banka, pēc nosaukuma maiņas AS DNB banka izsniegts kredīts EUR 35 572 apmērā, ar darbības termiņu līdz 2033.gada 03.jūlijam, ar procentu likmi eiro 3 mēnešu EURIBOR + papildus likme 1,5% gadā. Kopējā Atbildētājam izsniegtā summa ir EUR 35 572. No Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde nodrošināta ar hipotēku uz atbildētājam piederošo nekustamo īpašumu - dzīvokļa īpašumu Nr.29, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./numurs/, par ko starp Prasītāju un Atbildētāju 2008.gada 04.jūlijā noslēgts Ķīlas līgums Nr.3538/8H02-1. No Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde tiek nodrošināta ar hipotēku uz /pers. G/ piederošo nekustamo īpašumu - dzīvokļa īpašumu Nr.13, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./numurs/, par ko starp Prasītāju un Ķīlas devēju 2008.gada 04.jūlijā noslēgts Ķīlas līgums Nr.3538/8H02-2. No Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde nodrošināta ar Galvojuma līgumu Nr.3538/8H02-3, kas 2008.gada 04.jūlijā noslēgts starp Prasītāju un /pers. H/. Galvojuma līguma 3.punkts nosaka, ka Galvinieks uzņemas no Galvenā līguma izrietošās maksājumu saistības kā pats Parādnieks un atsakās no tiesībām prasīt, lai Banka ar piedziņu vispirms vēršas pie parādnieka.

Atbildētājs kavē pamatsummas maksājumus no 2011.gada 25.maija un procentu maksājumus no 2011.gada 25.maija, līdz ar to uz 2014.gada 25.jūniju līgumsods 0,3% apmērā sastāda EUR 9 882,55. Nesamaksātais līgumsods aprēķināts par laika periodu no 2011.gada 01.septembra līdz 2014.gada 18.jūnijam. Kredīta līguma II daļas 10.4.punktu Prasītājs nepiemēro un līgumsodu 10% apmērā piedzīt nelūdz.

Puses vienojušās par procentu likmes apmēru Kredīta līguma I daļas 3.punktā. Saskaņā ar Kredīta līguma I daļas 3.punktu un II daļas 4.1.punktu, Atbildētājam bija jāveic pamatsummas un procentu maksājumi saskaņā ar grafiku. Atbildētājs kavē procentu samaksu no 2011.gada 25.maija, līdz ar to uz 2014.gada 25.jūniju kavētie līgumiskie procenti sastāda EUR 2453,13. Nesamaksātie līgumiskie procenti aprēķināti par laika periodu no 2011.gada 25.aprīļa līdz 2014.gada 24.jūnijam.

Saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 10.5.punkta 2.apakšpunktu, prasītājs vienpusēji atkāpās no Kredīta līguma ar 2014.gada 25.jūniju un saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 10.6.punktu pieprasa kredīta atmaksu un citu Kredīta līgumā noteikto saistību izpildi. Parāds uz 2014.gada 25.jūniju ir EUR 44 881,85, ko veido pamatsummas parāds 32 846,17 EUR, procentu parāds 2453,13 EUR, līgumsods 9 882,55 EUR. Tā ka prasītājs samazina līgumsoda apmēru, atbildētājā parāds ir EUR 35 656,22, ko veido pamatsummas parāds 32 846,17 EUR, procentu parāds 2453,13 EUR, samazināts līgumsods 656,92 EUR.

Prasītājs saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.3.punkta nosacījumiem veica apdrošināšanas samaksu LVL 133,98 jeb EUR 190,64 apmērā, kas ir Prasītājam nodarīti zaudējumi.

2014.gada 25.jūnijā Atbildētājam, Ķīlas devējai un Galviniecei nosūtītas ierakstītas vēstules - pirmstiesas brīdinājums, bet 2014.gada 27.jūnijā - labots pirmstiesas brīdinājums par parāda saistībām un nolikts termiņš parāda samaksai - 2014.gada 27.jūlijs.

Rakstveida paskaidrojumi no atbildētājiem /pers. F/, /pers. G/ un /pers. H/ tiesā nav saņemti.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem.

Atbildētāji uz tiesas sēdi nav ieradušies, kaut gan par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēstes uz viņu deklarētajām dzīvesvietas adresēm. Tiesas pavēstes saņemtas atpakaļ kā neizsniegtas. Taču saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta otro daļu, tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, [..] un no pasta tiek

saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Tādējādi uzskatāms, ka atbildētājiem paziņots par tiesas sēdi saskaņā ar Civilprocesa likumā noteikto un nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tiesa lietu izskatīja bez atbildētāju klātbūtnes tiesas sēdē.

Atbildētāji uz tiesas sēdi nav ieradušies un paskaidrojumus nav snieguši. Tiesa atzīst, ka ir iestājies Civilprocesa likuma 208.[1] pantā noteiktais gadījums, kad ir taisāms aizmuguriskais spriedums, jo nav saskatāmi Civilprocesa likuma 208.[1] panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītājas pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka *saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.*

Civillikuma 1511.pants noteic, ka *līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību* (1401.panta).

Civillikuma 1943.pants noteic, ka *aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.*

No lietas materiāliem redzams, ka 2008 gada 4.jūlijā starp AS „DNB banka" (iepriekšējais nosaukums AS „DnB Nord Banka") un /pers. F/ noslēgts Kredīta līgums Nr.3538/8H02, saskaņā ar kuru prasītāja izsniedza /pers. F/ aizdevumu 35 572 EUR apmērā. Aizdevuma mērķis: nekustamā īpašuma – dzīvokļa īpašuma Nr.29, kas atrodas /adrese/, iegādei un remontam.

Saskaņā ar Kredīta līguma 5.punktu kredīta izsniegšanas termiņš noteikts līdz 2008.gada 4.septembrim, kredīta atmaksas sākuma datums - 2008.gada 25.septembris, beigu datums – 2033.gada 3.jūlijs.

No lietas materiāliem pievienotajiem maksājumu uzdevumiem pierādīta aizdevuma izsniegšana - 15.08.2008. maksājuma uzdevums kredīta pārskaitījumam 2705,47 EUR apmērā; 15.08.2008. maksājuma uzdevums kredīta pārskaitījumam 32 866,53 EUR apmērā.

Tādejādi prasītāja ir pierādījusi aizdevuma par kopējo summu 35 572 EUR apmērā izsniegšanu atbildētājam /pers. F/.

Prasītāja norāda, ka neatmaksātā aizdevuma summa sastāda 32 846,17 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu, *vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad* [..] *kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.*

Saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 10.5.punkta 2) apakšpunktu, kurā noteikta aizdevēja tiesība vienpusēji atkāpties no līguma un prasīt no kredītņēmēja pilnīgu Līguma saistību pirmstermiņa izpildi, ja kredītņēmējs ilgāk kā 30 dienas neveic vai neveic pilnā apmērā maksājumus saskaņā ar grafiku, 2014.gada 25.jūnijā, ar precizējumu 2014.gada 27.jūnijā prasītāja pārstāve nosūtīja atbildētājiem paziņojumu Nr.192-PK/14 un Nr.198-PK/14 par vienpusēju atkāpšanos no aizdevuma līguma ar 2014.gada 25.jūniju un pieprasīja nokārtot visas no līguma izrietošās saistības līdz 2014.gada 27.jūlijam. Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētājs kavēja maksājumus no 2011.gada 25.maija.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1]panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka *kredīta devējam nav tiesību pieprasīt patērētājam, kas nav pieļāvis būtisku līguma pārkāpumu, izsniegtā kredīta pirmstermiņa atmaksu*. Bet atbilstoši minētā likuma 8.[1] panta ceturtās daļas 1.punktam, *par būtisku līguma pārkāpumu šā panta izpratnē uzskatāma kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumu kavēšana ilgāk kā par 60 (sešdesmit) dienām vai biežāk kā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 (trīsdesmit) dienām.*

Kredīta līgumā noteiktās saistības nav izpildītas - ir kavēta procentu un pamatsummas samaksa saskaņā ar Aizdevuma līgumu un maksājumu grafiku ilgāk kā 60 (sešdesmit) dienas, ko pierāda lietas materiāliem pievienotais kredīta aprēķins.

Tādējādi prasītāja atkāpšanās no līguma vērtējama kā atbilstoši gan noslēgtajam līgumam, gan norādītajām tiesību normām.

Tādējādi tiesa atzīst prasītājas vienpusējo atkāpšanos no Līguma un visu Līgumā paredzēto saistību izpildes pieprasījumu no atbildētāja par pamatotu un atbilstošu Līgumā pielīgtajai prasītājas tiesībai vienpusēji atkāpties no līguma. Līdz ar to tiesa atzīst par pierādītu aizdevuma izsniegšanu 35 572 EUR apmērā un no atbildētāja ir piedzenams pamatsummas parāds 32 846,17 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu *ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.*

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu *pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu.*

Konkrētajā gadījumā pušu starpā noslēgtais Kredīta līgums paredz pienākumu maksāt procentus par aizdevuma lietošanu. Saskaņā ar Kredīta līguma 3.punktu procentu likme noteikta eiro 3 mēnešu Euribor un papildus likme 1,5% gadā.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam /pers. F/ atbilstoši Līguma nosacījumiem, bija jāveic līgumisko procentu atmaksa. Parāda aprēķins apliecina, ka atbildētājs nav veicis pilnā apmērā procentu, par faktiski izlietotā aizdevuma izmantošanu, samaksu, kā rezultātā prasītāja ir aprēķinājusi līgumiskos procentus par kredīta izmantošanu 2 153,13 EUR apmērā.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētājs nav apstrīdējis parāda aprēķina un no parāda aprēķina izriet, ka procenti aprēķināti par līguma darbības termiņu – līdz 2014.gada 25.jūnijam, līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība par līgumisko procentu piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Prasītāja lūdz piedzīt līgumsodu 656,92 EUR apmērā.

Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pants noteic, ka *līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013.gada 31.decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014.gada 1.janvāra un līdz 2014.gada 31.decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015.gada 1.janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722.pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843.pantā par parāda samaksas kārtību.*

Ņemot vērā minēto tiesību normu un to, ka konkrētā lietā līgums noslēgts līdz 2013.gada 31.decembrim un prasība ir celta 2014.gada 4.decembrī, Civillikuma 1716., 1717. un 1722.panta noteikumi par līgumsodu piemērojami likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (likuma redakcija, kas bijā spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) *līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpilda vai neizpildītu pienācīgi.*

No Civillikuma 1720.panta (likuma redakcija, kas bijā spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) izriet, ka *kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā* (2.punkts). Likums līgumsoda apmēram neparedz nekādus ierobežojumus, un tas atkarīgs tikai no līgumslēdzēju brīvas gribas.

Saskaņā ar Civillikuma 1724.[1] pantu *tiesa samazina pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Ja līdzēji vienojušies, ka līgumsoda samaksa*

atsvabina šā soda cietēju no procentiem un augļiem, kas no viņa pienākas, kā arī zaudējumu atlīdzības, tad samazinātā līgumsoda apmērs nedrīkst būt mazāks par otram līdzējam nodarītajiem zaudējumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Vērtējot līgumsoda samērīgumu, tiesa ņem vērā judikatūru. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments 2011.gada 12. janvāra spriedumā, lietā Nr. SKC-25/2011, kurā vērtēts līgumsods 1% apmērā, atzinis, ka līgumsods saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu ir pamet̄ums, ko kāds uzņēmies ciest sakarā ar savu saistību, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Piemērojot šo pantu burtiski līgumā noteiktajam līgumsoda apmēram - viens procents no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu, jānonāk pie secinājuma, ka parādnieks labprātīgi uzņēmies ciest sekas, kas, ja nokavējums būtu viens gads, matemātiskā izteiksmē gandrīz četras reizes pārsniedz pamatparādu. Vērtējot to pēc ekonomiskās būtības, jākonstatē, ka parādnieks uzņēmies nevis konkrēti izmērāmu ,,pamet̄umu", bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai. Senāta ieskatā, likumā nevar būt ietverta šāda līgumsoda būtība, jo, kaut arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt tā saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principu.

Kā redzams, konkrētajā gadījumā ir pielīgts līgumsods attiecīgi 0,3% dienā, kas gadā veido 109,5 %. Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu 9882,55 EUR apmērā par laika periodu 2011.gada 1.septembra līdz 2014.gada 18.jūnijam, bet to samazinājusi līdz 656,92 EUR apmēram. Tiesa atzīst, ka konkrētais līgumsoda apmērs ir saprātīgs un atbilst taisnīguma un samērīguma principam attiecībā pret pamatparāda summu.

Tā kā lietā nodibināts fakts, ka atbildētājs ir kavējis ar līgumu uzņemtās saistības, tiesa atzīst, ka atbildētājam Civillikuma 1716.panta izpratnē ir pienākums maksāt līgumsodu un tas ir piedzenams norādītajā apmērā – 656,92 EUR.

Prasītāja lūdz piedzīt zaudējumus par apdrošināšanu 190,64 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu *katrs zaudējums, kas nav nejaušs ir jāatlīdzina*.

Atbilstoši Civillikuma 1779.pantam *katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis*.

Civillikuma 1778.pants noteic, ka *prasīt zaudējumu atlīdzību var tiklab pats cietušais, kā arī viņa mantinieki*.

Prasītājs norāda, ka saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.3.punkta nosacījumiem atbildētāja vietā veica apdrošināšanas maksu par apdrošināšanu 133,98 LVL jeb 190,64 EUR apmērā.

Tiesa uzskata, ka ir tiesisks pamats šo naudas summu piedzīt no aizņēmēja par labu prasītājam, jo tie ir prasītāja zaudējumi, kuri radušies aizņēmēja vainas dēļ, neveicot nekustamā īpašuma apdrošināšanu, kā to nosaka līgums.

No lietas materiāliem redzams, ka 2008.gada 4.jūlijā starp prasītāju un atbildētāju /pers. H/ noslēgts Galvojuma līgums Nr.3538/8H02-3, ar kuru atbildētāja uzņēmās saistību atbildēt par atbildētāja /pers. F/ saistību, kas izriet no 2008.gada 4.jūlijā Kredīta līguma Nr.3538/8H02. Saskaņā ar galvojuma līguma noteikumu 3.punktu galvinieks uzņemas saistības kā pats parādnieks.

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu *galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda*. Saskaņā ar Civillikuma 1698.pantu *galvinieks atbild ne vien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem*. Saskaņā ar Civillikuma 1702.pantu, *kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli. Šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks*.

Ņemot vērā minētās tiesību normas tiesa atzīst, ka kreditors ir izmantojis savas likumīgās tiesības un izvēlējies vispirms vērsties pret galveno parādnieci un tikai pēc piedziņas neiespējamības parādu lūdzis piedzīt no galvotājas.

Lietā nepastāv strīds par to, ka 2008.gada 4.jūlijā prasītāja un atbildētāja /pers. G/ noslēdza Ķīlas līgumu Nr.3538/8H02-2, saskaņā ar kuru ieķīlāts nekustamais īpašums /adrese/, reģistrēts Annenieku pagasta zemesgrāmatas nodalījums /numurs/, prasījuma, kurš izriet no 2008.gada 4.jūlija Kredīta līguma Nr.3538/8H02, nodrošināšanai.

Saskaņā ar Civillikuma 1278 pantu, *ķīlas tiesība ir tāda tiesību uz svešu lietu (841.p.), uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu*.

No lietā konstatētā izriet, ka parāda pamatsumma un procentu maksājumi ir kavēti un ir izveidojies parāds 35 656,22 EUR apmērā.

Atbildētāja /pers.G/iebildumus par prasību nav cēlusi, līdz ar ko saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos faktus par noslēgtā ķīlas līguma tiesiskumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu tiesa ņem vērā judikatūru. Augstākās tiesas Senāta spriedumā lietā Nr.SKC-167 noteikts, ka atbilstoši Civillikuma 1278.pantam ķīlas tiesība ir nepašnieka lietu tiesība, kuras uzdevums ir aizsargāt kreditoru un dot viņam iespēju pārdot parādnieka īpašumu, lai ar iegūtajiem naudas līdzekļiem segtu parādu. Atkarībā no ķīlas līgumā ietvertajiem noteikumiem ķīlas tiesības realizācija notiek vai nu Civilprocesa likuma 49.nodaļas (Nekustamā īpašuma labprātīga pārdošana izsolē tiesas ceļā) vai arī 50.nodaļas (Saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana) kārtībā. Tā kā ķīlas tiesība dod iespēju atņemt īpašuma tiesību pret īpašnieka gribu, prasība ceļama pret personu, kura ir ieķīlājusi nekustamo īpašumu. Ja nekustamais īpašums ir ieķīlāts par svešu saistību, tad kreditoram ir iespējams celt saistībtiesisku jeb personisku prasību pret galveno parādnieku par parāda piedziņu, kā arī lietisku prasību pret ķīlas devēju par ķīlas tiesības realizēšanu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība par ķīlas tiesības realizēšanu ir pamatota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu noteikta prasītāja tiesība par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus.

Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-644/2013 minēts, ka [..] Prasītājam bez šaubām ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu, kā arī procentus un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskos procentus saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu.

Ievērojot norādīto judikatūru un prasītājas lūgumu, tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja /pers. F/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētājas /pers. H/ likumiskos procentus 6 % no simta gadā no parāda pamatsummas no 2014.gada 26.jūnija līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Iesniedzot tiesai prasības pieteikumu, prasītāja ir nomaksājusi valsts nodevu 1320,52 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,96 EUR. Tiesa atzīst, ka, ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas un 34.panta pirmās daļas d) apakšpunkta nosacījumus, minētie izdevumi piedzenami no atbildētāja /pers. F/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. H/ par labu prasītājai.

Tā kā kopējā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa par prasības pieteikuma noraksta nosūtīšanu atbildētājai, tiesas paziņojumu un pavēstu nosūtīšanu pusēm ir 12,48 EUR, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa, kuru nav sedzis prasītājas veiktais maksājums, t.i. 1,52 EUR (12,48 EUR –10,96 EUR) apmērā, par labu valstij ir piedzenams no atbildētāja /pers. F/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. H/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189. - 195., 204.[1] un 208.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt AS „DNB banka" prasību pret /pers. F/, /pers. G/ un /pers. H/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. H/, personas kods /personas kods/, par labu AS „DNB banka", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 32 846,17 EUR, procentus par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2011.gada 25.aprīļa līdz 2014.gada 24.jūnijam 2 153,13 EUR, līgumsodu 656,92 EUR, zaudējumus 190,64 EUR, tiesas izdevumus 1 331,48 EUR, kopā piedzenot 37 178,34 EUR (trīsdesmit septiņi tūkstoši viens simts septiņdesmit astoņi *euro*, 34 centi).

Atzīt AS „DNB banka" tiesības realizēt ieķīlāto nekustamo īpašumu – dzīvokļa īpašumu Nr.13, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./numurs/, kas pieder /pers. G/, personas kods /personas kods/, parāda summas dzēšanai, nepārsniedzot hipotēkas apmēru.

Noteikt AS „DNB banka", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. H/, personas kods /personas kods/, par laika posmu no 2014.gada 26.jūnija līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas, procentu pieaugumam apstājoties, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. H/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos tiesas izdevumus - ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,52 EUR (viens *euro*, 52 centi).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājumu apliecinošs dokuments par tiesas izdevumu nomaksu valsts ienākumos ir iesniedzams Dobeles rajona tiesā labprātīgas izpildes termiņā.

AS„DNB banka" spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2015.gada 28.maija, iesniedzot apelācijas sūdzību Dobeles rajona tiesā.

/pers. F/, /pers. G/ un /pers. H/ nav tiesīgi pārsūdzēt spriedumu apelācijas kārtībā, bet 20 dienu laikā no pilna sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgi iesniegt Dobeles rajona tiesā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Kovaļova